

U IME CRNE GORE

UPRAVNI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Muzafera Hadžajlića, predsjednika vijeća, Ljiljana Šoškić i Snežane Vukčević, članova vijeća, uz učešće službenika suda Adžić Željke, kao zapisničara, rješavajući upravni spor po tužbi NVO Mreža za afirmaciju nevladinog sektora-MANS Podgorica, koju zastupa Perko Glušćević, advokat iz Nikšića, protiv tužene Agencije za sprječavanje korupcije, koju zastupa punomoćnica Jasmina Maraš na radu kod tužene, radi poništaja rješenja broj UPI 02-04/53/2-2019 od 24.04.2019. godine, nakon usmene rasprave održane u prisustvu punomoćnika stranaka, dana 07.09.2021. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se rješenje Agencije za sprječavanje korupcije, broj UPI 02-04/53/2-2019 od 24.04.2019. godine.

Obavezuje se tužilja da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 484,00 €, u roku od 15 dana od dana prijema ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev Mreže za afirmaciju nevladinog sektora - NVO "MANS" br. UPI 02-04-53-2019 od 09.04.2019. godine, kojim je traženo da Agencija utvrdi postojanje povrede odredaba Zakona o sprječavanju korupcije, koje se odnose na izvještaje o prihodima i imovini javnog funkcionera Mila Đukanovića, jer imenovani u godišnjim izvještajima o prihodima i imovini nije naveo potpune podatke, u skladu sa članom 23 stav 2 Zakona o sprječavanju korupcije.

Tužilac je u tužbi i na raspravi, preko svog punomoćnika, osporio zakonitost rješenja tuženog organa iz svih zakonom propisanih razloga. Ukazuje da je pobijano rješenje nerazumljivo i nezaknito, te da tuženi organ nije sproveo postupak i nakon toga donio odluku na način kako to propisuje član 38 Zakona o sprječavanju korupcije na koji se poziva u uvodnom dijelu rješenja. Smatra da tužena nije razmotrila zahtjev tužioca, niti provela propisani postupak već da je proizvoljno odbila zahtjev, pritom ne poštujući odredbe člana 34 do 37 Zakona o sprječavanju korupcije i član 13 Zakona o inspekcijskom nadzoru, shodno kojim odredbama je tužena bila dužna da pokrene i sprovede postupak u skladu sa zakonom i da nakon toga direktor tužene donese obrazloženu odluku. Odbijanje zahtjeva tužioca kao neosnovanog,

kontradiktorno je navodima iz obrazloženja rješenja da ne postoje elementi za pokretanje postupka, pa pobijanom rješenju nedostaju valjani razlozi za odluku kakvo je donijela, što predstavlja kršenje člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ličnih prava i osnovnih sloboda, koji obavezuje organe koji odlučuju o pravima i obavezama da daju obrazloženje svojih odluka, a takođe je prekršen član 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku. Navodi da je neosnovan i neistinit navod osporenog rješenja da tužilja ne nudi ni jedno zakonom predviđeno dokazno sredstvo predviđeno Zakonom o upravnom postupku odnosno drugim posebnim zakonom, jer je ista između ostalog predložila da tužena u skladu sa zakonom traži izjašnjenje od javnog funkcionera na okolnosti iz zahtjeva i da pribavi dokaze navedenim u novinskim tekstovima, odnosno da pribavi fotografije u kojima se vidi da javni funkcioner Milo Đukanović posjeduje satove milionske vrijednosti, a koje nije prijavio u izvještajima o imovini. Ističe da tužena ne daje obrazloženje zašto ignoriše ove navode i dokaze, već paušalno i proizvoljno navodi da je za imenovanog javnog funkcionera izvršena provjera svih podataka po službenoj dužnosti i da u toku provjere nijesu utvrđena bilo kakva odstupanja sa podacima koji se vode u zvaničnim evidencijama, drugih državnih organa, bez davanja obrazloženja na koji način i kako je vršila provjeru i zašto se poziva samo na provjeru podataka iz Izvještaja upoređivanjem tih podataka sa prikupljenim podacima o imovini i prihodima javnog funkcionera kod organa vlasti, ne navodeći koji to organi vode evidenciju o toj vrsti imovine, i kako je utvrdila da nije bilo odstupanja sa podacima. Ukazuje i na povredu člana 38 stav 2 Zakona o sprječavanju korupcije, jer je pobijanu odluku neovlašćeno i suprotno navedenoj odredbi donio pomoćnik direktora, koji nema zakonsko ovlaštenje za donošenje odluke, a ne direktor Agencije. Takođe, ukazuje na stav Ustavnog suda Crne Gore u odluci U-II br. 4/16 i 19/16 od 30.01.2018. godine, kojom je utvrđeno da su Pravila o radu Agencije za sprječavanje korupcije u dijelu sprječavanja sukoba interesa javnih funkcionera suprotna Ustavu Crne Gore i gdje je Ustavni sud takođe ukazao da su pitanja odlučivanja uređena članom 38 stav 1 i 2 Zakona o sprječavanju korupcije, pa je nesporno da direktor ne može ovlastiti drugo lice za donošenje odluke. Iz svih navedenih razloga predložio je da sud poništi osporeno rješenje i obaveže tuženu da tužiocu naknadi troškove spora.

Tužena je u odgovoru na tužbu ostala pri razlozima iz osporenog rješenja, a zastupnik tužene je na raspravi istakla prigovor aktivne legitimacije na strani tužilje. Predložila je da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Odredbom člana 31 Zakona o sprječavanju korupcije propisano je da postupak u kojem se odlučuje da li je javni funkcioner povrijedio odredbe ovog zakona koje se odnose na sprječavanje sukoba interesa u vršenju javnih funkcija, ograničenja u vršenju javnih funkcija, poklone, sponzorstva i donacije i izvještaje o prihodima i imovini javnih funkcionera pokreće Agencija na zahtjev organa vlasti u kojem javni funkcioner vrši ili je vršio javnu funkciju, organa nadležnog za izbor, imenovanje, odnosno postavljenje javnog funkcionera, drugog državnog organa ili organa opštine, drugog pravnog ili fizičkog lica.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilja, dana 09.04.2018. godine, sa pozivom na odredbe čl. 31 stav 1 i 3 i član 32 stav 1 Zakona o sprječavanju korupcije, tuženom organu podnijela zahtjev za pokretanje postupka utvrđivanja povrede odredaba navedenog zakona koje se odnose na izvještaje o prihodima i imovini javnog funkcionera Mila Đukanovića, jer imenovani u godišnjim izvještajima o prihodima i imovini nije naveo potpune podatke, u skladu sa članom 23 stav 2 Zakona o sprječavanju korupcije. U zahtjevu je navedeno da javni funkcioner,

predsjednik Milo Đukanović u godišnjim izvještajima o prihodima i imovini nije prijavio uvećanje imovine preko 5.000,00 €, jer nije prijavio milioniski vrijedne satove koje posjeduje. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi organ je utvrdio da ne postoje elementi za pokretanje navedenog postupka, budući da je izvršio provjeru svih podataka po službenoj dužnosti i u toku postupka provjere nijesu utvrđena bilo kakva odstupanja sa podacima koji se vode u zvaničnim evidencijama drugih državnih organa. Takođe se navodi i da podnosilac zahtjeva svoje navode temelji na novinskim člancima, koji nijesu pravno relevantni dokazi, u kom smislu podnosilac zahtjeva ne nudi ni jedno zakonom predviđeno dokazno sredstvo predviđeno Zakonom o upravnom postupku odnosno drugim posebnim zakonom.

Ispitujući zakonitost osporenog rješenja, ovaj sud nalazi da u postupku odlučivanja nijesu primijenjena pravila propisana Zakonom o upravnom postupku ("Sl. list CG", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17) zbog čega je počinjena povreda pravila upravnog postupka iz člana 22 stav 7 tog Zakona jer je dispozitiv u suprotnosti sa obrazloženjem, odnosno obrazloženje pobijanog akata ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji bi upućivali na odluku u dispozitivu.

Po nalaženju ovog suda, kontradiktorno je kako tužena dispozitivom osporenog rješenja odbija zahtjev tužioca u cjelosti, a u obrazloženju navodi da nema elemenata za pokretanje postupka da Milo Đukanović kao javni funkcioner krši član 23 Zakona o sprječavanju korupcije, a koji se odnosi na dostavljanje Izvještaja o prihodima i imovini sa nepotpunim podacima. Dakle, nejasno je kako je tužena u dispozitivu odlučila o osnovanosti zahtjeva, kojem prethodi pokretanje postupka shodno članu 31 Zakona o sprječavanju korupcije, a u obrazloženju zaključuje da nema elemenata za pokretanje postupka u kojem se odlučuje da li je javni funkcioner povrijedio odredbe ovog zakona. Ovo posebno kod činjenice da je tužena u obrazloženju osporenog rješenja navela da je vršila provjeru upoređivanjem podataka iz Izvještaja o prihodima i imovini imenovanog funkcionera sa podacima koji se vode u zvaničnim evidencijama drugih državnih organa, što ukazuje da se upustila u ocjenu osnovanosti zahtjeva tj. da je pokrenula postupak za utvrđivanje da li je imenovani funkcioner povrijedio odredbe Zakona o sprječavanju korupcije koje se odnose na Izvještaj o prihodima i imovini. Takođe, valja ukazati da tužena paušalno i proizvoljno navodi da je za imenovanog javnog funkcionera izvršena provjera svih podataka po službenoj dužnosti i da u toku provjere nijesu utvrđena bilo kakva odstupanja sa podacima koji se vode u zvaničnim evidencijama drugih državnih organa, bez navođenja konkretnih podataka i bez davanja obrazloženja na koji način i kako je vršila provjeru i zašto se poziva samo na provjeru podataka iz Izvještaja upoređivanjem tih podataka sa prikupljenim podacima o imovini i prihodima javnog funkcionera kod organa vlasti. Ovo kod činjenice da se na okolnosti iz zahtjeva za pokretanje postupka o utvrđivanju povrede odredaba Zakona o sprječavanju korupcije mogao izjasniti jedino javni funkcioner u odnosu na koga se zahtjevom tvrdi da je prekršio odredbe Zakona, tj. predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, budući da se ne radi o podacima o kojima bi postojala obaveza državnih organa da vode zvaničnu evidenciju, zbog čega je postojala obaveza tuženog organa da sprovede ispitni postupak i zatraži izjašnjenje javnog funkcionera, a što je u konkretnom slučaju izostalo.

Kod prethodno iznijetog, sud je usvojio tužbu tužioca i poništio osporeno rješenje.

U ponovnom postupku tuženi će imati u vidu primjedbe i nedoststake ukazane ovim rješenjem, pa će saglasno odredbi člana 56 Zakona o upravnom sporu, donijeti novo zakonito rješenje.

Odluka o troškovima spora zasnovana je na odredbama člana 152 Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 39 stav 2 Zakona o upravnom sporu, a dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe i pristup raspravi, u iznosu od po 200,00€, u skladu sa odredbama Advokatske tarife, uz uračunati PDV.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu odredbe člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, riješeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 07.09.2021 godine

Zapisničar,
Željka Adžić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Muzafer Hadžajlić, s.r.

Tačnost prepisa potvrđuje
Ovlašćeni službenik suda

M. Karićepović